

አላህን ማውሳትና ለሰው ልጅ መንፈስ ቀጥተኛነት ያለው አስተዋጽኦ

ምስጋና ሁሉ በተከበረው መጽሐፉ

{الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِرِزْقِ اللَّهِ يَصْبِرُونَ الْقُدُوبُ }

ለአለው ለዓለማቱ ጌታ ለአላህ ይገባው ትርጉሙም ((እነሱም) እነዚያ ያመኑ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው። ንቁ! አላህን በማውሳት ልቦች ይረካሉ።) ማለት ነው።

ብቸኛ ከሆነው ለሱም አጋሪ ከለለው አላህ በስተቀር በእውነት የሚገዙት አምላክ እንደሌለ እመስክራለሁ። እንዲሁም ሰይዲና ሙሐመድም የሱ ባሪያና መልእክተኛ በመሆናቸውም እመስክራለሁ። ጌታዬ ሆይ! በርሳቸው፣ በቤተሰቦቻቸው፣ በባልደረቦቻቸውና አስከ እለተ ቂያማ ድረስ በመልካም ምግባር በተከተሏቸው ምእምናን እዝነትህን፣ ሰላምህንና በረከትህን አውርድ።

ከዚህም በመቀጠል፡

አላህ(ዐ.ወ.) ባሮቹ እሱን ማስታወስ እንዲያበዙ አዟል። በሱም ታላቅ ምንዳ እንደሚሰጣቸው እንድህ በማለት ቃል ገብቶላቸዋል፡

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّكِرُوا اللَّهَ نِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا }

ትርጉሙም (እናንተ ያመናችሁ ሆይ! አላህን ብዙ ማውሳትን አውሱት። በቀኑ መጀመሪያና መጨረሻም አጥሩት።) ማለት ነው። እንድህም በሌላ አንቀጽ እንድህ ይላል፡

{وَالَّذَاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَعْرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا }

ትርጉሙም (አላህን በብዙ አውሺዎች ወንዶችና አውሺዎች ሴቶችም፣ አላህ ለእነርሱ ምሕረትንና ታላቅን ምንዳ አዘጋጅቶላቸዋል።) ማለት ነው። በሌሎችም አንቀጾች እንድህ ብሏል፡

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّا تَلَّيْتِ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ حَافِظِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَرْجِي رَجَاةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَعْرََّةً وَّرِزْقًا كَرِيمًا ۝﴾

ትርጉሙም (ፍጹም ምእምናን እነዚያ አላህ በተወሳ ጊዜ ልቦቻቸው የሚፈሩት፣ በነሱም ላይ አንቀጾቻችን በተነበቡ ጊዜ እምነትን የሚጨምሩላቸው፣ በጌታቸውም ላይ ብቻ የሚመኩት ናቸው። እነዚያ ሰላትን ደንቡን አሟልተው የሚሰግዱ ከሰጠናቸውም ሲሳይ የሚለግሱ ናቸው። እነዚያ በእውነት አማኞች እነሱ ብቻ ናቸው። ለእነሱ በጌታቸው ዘንድ ደረጃዎች ምህረትና የከበረ ሲሳይም አላቸው።) ማለት ነው።

ነብያችን (ሶ.ወ.) ህዝቦቻቸው አላህን በብዛት እንዳዎሱ እንድህ በማለት ገፋፍተዋል፡ (ንቁ ከሥራዎቻችሁ እጅግ መልካም፣ ከንጉሳችሁ ዘንድ በጣም ጥሩ፣ ከፍተኛ ደረጃ የሚያሰገኝ እንድሁም ወርቅና ብር ምጽዋት ከመስጠት የበለጠና ከጠላታችሁ ጋር ተጋጥማችሁ አንገታቸውን የምትመቱና አንገታችሁን የሚመቱ ከመሆን የበለጠ የሆነውን ልንገራችሁ።) ባልደረቦችም ይሁን ይንገሩን ያላህ መልክተኛ ሆይ! አሉ። እሳቸውም (አላህን ማውሳት ነው) አሉ። አንድ ሰውዬ ወደነብያችን (ሶ.ወ.) መጥቶ ያላህ መልክተኛ ሆይ! የእስልምና ህግጋት በጣም በዙብኝ። ከነሱ አጥብቄ የምይዘውን ነገር ንገሩኝ ባለ ጊዜ ነብያችን (ሶ.ወ.) (ምላስህ አላህን በማውሳት ከእርጥብነት አይወገድ) ነበር ያሉት።

አላህን ማውሳት ታለቅ ቦታ የሚሰጠው፣ በቀላል የሚፈጸምና ትሩፋቱ ቁጥር ስፍር የሌለው ኢባዳ ነው። ይህን ጉዳይ አስመልክቶ (ከርሳቸው አላህ ይወደድና) አቡ ሰዒዲኒል ኹድሪ የሚከተለውን አውርተዋል፡ ከእለታት አንድ ቀን (ከርሳቸው አላህ ይወደድና) ሙዓዊያ መስጊድ ሲገቡ ሰዎች ተሰባስበው ተቀምጠው አዩ። ምንድን ነገር ነው እዚህ እንዲትቀመጡ ያደረጋችሁ? ሲሉም ጠየቁ። አነሱም አላህን ለማውሳት ነው የተቀመጥነው በማለት መሱ። እሳቸውም በአላህ ይሁንባችሁ እሱ እንጂ ሌላ ነገር አላስቀመጣችሁም? አሉ። አነሱም በአላህ ይሁንብን እሱ እንጂ ሌላ ነገር አላስቀመጠንም አሉ። እኔኮ ያስማልኳችሁ እናንተን በመጠራጠር አይደለም። ከአላህ መልክተኛ ዘንድ በኔ ደረጃ ካለ ሰው ከርሳቸው የሚያወራው ሐዲስ ከኔ ያነሰ የሆነ ሰው የለም። የአላህ መልክተኛ (ሶ.ወ.) አንድ ቀን ባልደረቦቻቸው መስጊድ ተሰብስበው አገኙ። (እዚህ ምን አስቀመጣችሁ?) ሲሉም ጠየቁ። አነሱም አላህን ለማውሳት፣ ለእስልምና ስለመራንና እሱንም ስለለገሰን ልናመሰግነው ነው የተቀመጥነው አሉ። እሳቸውም (በአላህ ይሁንባችሁ ይሃችሁ እንጂ ሌላ ነገር አላስቀመጣችሁም?) ሲሉ ጠየቁ። አነሱም በአላህ ይሁንብን እሱ እንጂ ሌላ ነገር አላስቀመጠንም አሉ። እሳቸውም (እኔኮ እናንተን በመጠራጠር አይለም ያስማልኳችሁ። ነገር ግን ጅብሪል ወደኔ መጥቶ አላህ (ዐ.ወ.) በናንተ መላእክት ዘንድ እንደሚጮክርባችሁ ስለነገረኝ ነው) አሉ።

አላህን የማውሳት ቃል የልቦች ሕይወትና አላህ (ዐ.ወ.) ዘንድ እጅጉን የተወደደ ቃል ነው። (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) አቡ ሙሳ የሚከተለውን አውርተዋል፡ ላብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንድህ አሉ፡ (ጌታውን የሚያወሳና ጌታውን የማያወሳ ሰው ምሳሌ እንደ ሕያውና ሙት ሰው ነው)። ሙስሊም ባወሩት ሌላ ቃል ደግሞ እንድህ ብለዋል፡ (አላህ የሚወሳበት ቤትና አላህ የማይወሳበት ቤት ምሳሌ እንደሕያውና ሙት ሰው ምሳሌ ነው)። (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) አቡ ዘር የሚከተለውን አውርተዋል፡ ለንደቀን ታመው እያለ ላብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) ሊጠይቋቸው በመጡ ጊዜ ከእናትና አባቴ የማስቀደመዎት ያላላህ መልክተኛ ሆይ! ከአላህ (ዐ.ወ.) ዘንድ እጅግ ተወዳጅ የሆነው ቃል የተኛው ነው በማለት በጠየቁ ጊዜ ላብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንድህ በማለት መለሱ፡ (አላህ ለመላእክቱ የመረጠው፡

(سُبْحَانَ رَبِّيَ وَيَحْمَدُهُ، سُبْحَانَ رَبِّيَ وَيَحْمَدُهُ)

የሚለውን ቃል ነው።) (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) ሰሙራህ ኢብን ጁንዱብ ደግሞ ላብያችን አንድህ ማለታቸውን እውረተዋል፡ (አላህ ዘንድ እጅጉን የተወደዱት አራት ቃላት ናቸው።

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ

በማንኛቸውም ብትጀመር የሚጎዳህ ነገር የለም።) ከእለታት አንድ ቀን ላብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) (አግላዮች ቀዳሚዎች ሆኑ) አሉ። ባልደረቦችም የአላህ መልክተኛ ሆይ! አግላዮች እነማን ናቸው? ሲሉ ጠየቁ። እሳቸውም (አነዚያ አላህን ብባዛት የሚያወሱ ወንዶችና አላህ ብባዛት የሚያወሱ ሲቶች ናቸው) በማለት መለሱ። በመሆኑም ላብያችን ሙዓዝ ለተባሉት ባልደረባቸው ያስተላለፉት ምክር አላህን ማውሳት ነበር። ከእለታት አንድ ቀን ላብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንድህ አሏቸው፡ (ሙዓዝ ሆይ! እኔ በአላህ ይሁንብኝ እወድሃለሁ) ሙዓዝም ከአባትና እናቴ የማስቀድምሁ የአላህ መልክተኛ ሆይ! እኔም በአላህ ይሁንብኝ እወደዎታለሁ አሉ። ያን ጊዜ ላብያችን (ሙዓዝ ሆይ! አደራ የምልህ ነገር ቢኖር በየሰዓዲት መጨረሻ፡

(اللَّهُمَّ أَعِزِّي عَلَى نِكَرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ)

ማለትን እንዳትተው) አሉ። ትርጉሙም ጌታዬ ሆይ! አንተን በማስታወስ በማመስገንና ኢባዳህን በማሳመር ረደኤትህ ከኔ ጋር ይሁን። ማለት ነው። አላህ (ዐ.ወ.)ን ማውሳት አንድን ባሪያ በማንኛውም ቦታና ጊዜ የማይለይ ኢባዳ ነው። አንድ ሙስሊም በማንኛውም ጊዜና ሁኔታ እንዲፈጽመው የታዘዘ መሆኑን አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ በማለት አስታውሷል፡

* { إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ }
 الَّذِينَ يَتَذَكَّرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ }

ትርጉሙም(ሰማያትንና ምድርን በመፍጠር ሌሊትና ቀንንም በመተካካት ለባለ አእምሮዎች በእርግጥ ምልክቶች አሉ። እነርሱም) እነዚያ ቆመው፣ ተቀምጠውም፣ በጎኖቻቸው ተጋድመውም አላህን የሚያወሱ... ናቸው።) ማለት ነው።

የማንኛውም ሙስሊም ሕይወት ሁሉም አላህን በማስታወስ የተሞላ ነው። አላህን ማስታወስ በኢባዳው ሁሉ ውስጥ የሚገኝ ሲሆን ለምሳሌ ስግደት አላህን ማስታወስ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል፡

{وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي}

ትርጉሙም (ሰላትንም (በእርሷ) እኔን ለማውሳት ስገድ።) እንድሁም አንድህ ይላል፡

{وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَذَكَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ}

ትርጉሙም (ሰላትንም ደንቡን ጠብቀህ ስገድ። ሰላት ከመጥፎና ከሚጠላ ነገር ሁሉ ትከለክላለችና። አላህንም ማውሳት ከሁሉ ነገር በላጭ ነው፤ አላህም የምትሠሩትን ሁሉ ያውቃል።) ማለት ነው።

ይህን ማለትም ስግደት ሁለት ተላላቅ አላማዎች አሏት ማለት ሲሆን የመጀመሪያው ከሚጠላ ነገር የምትከልክል መሆኑን ሁለተኛው ደግሞ አሷ አላህን ማስታወስ መሆኗ ነው። እሱም ታላቁና ከፍተኛው የስግደት አላማ ነው።

ነብያችን (ሶ.ወ.) ማንኛውም ሙስሊም ትኩረት ሊሰጣቸው የሚገባ የሆኑን በርካታ የአላህ ማውሻ ቃላትን ደንግገውልናል። (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) አቡ ሁረይራ የሚከተለውን አውርተዋል፡ ነብያችን (ሶ.ወ.) ሌሊት በሚነጋ ጊዜ እንድህ ይሉ ነበር፡

{هُمَّ لِلَّهِ أَصْبَحْنَا ، وَبَرَكَ أَمْسَيْنَا ، وَبَرَكَ نَحْيَا ، وَبَرَكَ نَمُوتُ ، وَإِلَيْكَ الدُّشُورُ}

ቀኑ ሲመሽ ደግሞ

{اللَّهُمَّ بَرَكَ أَمْسَيْنَا ، وَبَرَكَ أَصْبَحْنَا ، وَبَرَكَ نَحْيَا ، وَبَرَكَ نَمُوتُ ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}

በሌላ ሐዲስ ደግሞ ሌሊቱ በሚነጋ ጊዜ

{اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بَرَأَ حِدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَكَ الْحَمْدُ ، وَلَكَ الشُّكْرُ}

የሚል ሰው የዚያን ቀን ምስጋና ያደረሰ ሆናል። ቀኑም ሲመሽ ይህን ያለ የዚያን ሌሊት ምስጋና ያደረሰ ሆናል) ብለዋል። እንደ ሰው ቀኑን አላህን በማውሳት እንድሁም ሌሊቱን አላህን በማውሳት መጀመሩ እጅጉን መልካም ተግባር ሲሆን በመካከል ያለውንም ጊዜ አላህን በማውሳት እንዳሳለፈ ይቆጠራል።

እንድሁም አንድ ሰው ከቤት ሲወጣና ሲገባ የሚያደርሳቸው አላህን ማውሻ ቃላት አሉ። ነብያችን (ሶ.ወ.) እንድህ ማላታቸው ተወርቷል። አንድ ሰው ከቤቱ ሲወጣ፡

{بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ}

ያለ ሰው ቅኑን መንገድ ተመራህ፣ ከተንኮልም ተበቃህ፣ ከደባም ተጠበቅህ፣ ይባላል። ሰይጣንም ከሱ ያገላል።) (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) ኡሙ ሰለማህ እንድህ ብለዋል። ኑቢያችን ከኔ ቤት አይናቸውን ወደሰማይ ከፍ አድርገው እንድህ ሳይሉ ውጥተው አያውቁም።

اللَّهُمَّ اني أعوذ بك أن أضلَّ أو أُضِلَّ، أو أزلَّ أو أزلَّ، أو أظلمَ أو أظلمَ، أو أجهلَ أو يُجهلَ عليَّ

እቤት ስንገባ የምንለው የአላህ ማውሳትን አስመልክቶ ኑቢያችን (ሶ.ወ.) እንድህ ብለዋል። አንድ ሰው ከቤቱ ሲገባ እንድህ ይበል።

اللَّهُمَّ إِنِّي لَكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ ، وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ ، بِرِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا ، وَبِرِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا ، وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

ከዚያም ለቤተሰቡ ሰላምታ ይበል።) እንድሁም ኑቢያችን (ሶ.ወ.) እንድህ ብለዋል። (አንዳችሁ በየቀኑ አንድ ሺህ መልካም ሥራ መስራት ያቅጠዋልን?) አሉ። አብረው ተቀምጠው ከነበሩት ሰዎች አንደኛው አንዳችን አንድ ሺህ መልካም ሥራ እንዴት ሊሠራ ይችላል? ሲል ጠየቀ። እሳቸውም (መቶ ጊዜ አላህን በማጥራት አንድ ሺህ መልካም ሥራ ይመዘገብለታል እንድሁም አንድ ሺህ ኃጢአት ይነሳለታል) አሉ።

እንድሁም በምንበላና በምንጠጣ ጊዜ በመጀመሪያ በአላህ ስም ማለትና በመጨረሻም ለአላህ ምስጋና ማቅረብና የመሳሰሉ አላህን የምናወሳባቸው ቃላት አሉ። (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) ዑመር ኢብን አቢ ሰለማህ የሚከተለውን አውርተዋል። 'አንድ ቀን ህፃን ሆኖ ኑቢያችን (ሶ.ወ.) እያሳደጉኝ ሳለ ምግብ ስንበላ እጄ ትሪውን በሙሉ ትቃኝ ነበር። በዚያን ጊዜ የአላህ መልክተኛ እንድህ አሉኝ (አንተ ልጅ ሆይ! በአላህ ስም ብለህ ጀምር፣ በቀኝ እጅህ ተመገብ፣ ባንተ በኩል ካለውም ተመገብ)። ኑቢያችን (ሶ.ወ.) ተመግበው ሲጨርሱ እንድህ ይሉ ነበር።

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا ، وَسَقَانَا ، وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ .

ኑቢያችን (ሶ.ወ.) ወደገቢያም ስንገባ አላህን የምናወሳባቸው ቃላት እንድህ በማት ደንግገውልናል። አንድ ሰው ወደገቢያ ሲገባ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمِيتُ ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ كُلُّهُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ያለ ሰው አላህ እልፍ አላፍ መልካም ሥራ ይመዘገብለታል። እንድሁም እልፍ አላፍ ወንጀልን ያብስለታል በጀነትም ቤት ይሠራለታል) እንድሁም አንድ ሰው የሚያስደስት ነገር በሚያይበት ወቅት አላህ ያለው ሆነ። በአላህ እገዛ ቢሆንጁ ኃይል የለም ልንል ይገባል። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል።

{ولولا إذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة إلا بالله}

ትርጉሙም («አትከልትህንም በገባህ ጊዜ አላህ የሻው ይኾናል፤ በአላህ ቢኾን እንጂ ኅይል የለም፤ አትልም ኖሯልን...») ማለት ነው።

አንድሁም አንድ ሰው መከራ የደረሰባቸውን ሰዎች በሚያይ ጊዜ በምስጢር አላህን ሊያወሳና ከዚያ መሰል መከራም ስለሰወረው እሱን ሊያመሰግን ይገባል። ነብያችን (ሱ.ወ.) እንድህ ብለዋል፡ (የአንድ መከረኛ ስቃይ አስደንግጦት ለአንተ ከሰጠው መከራ ለአዳኝና ከብዙኃን ፍጥረታቱ ማብለጥን ለአበለጠኝ ለአላህ ምስጋና ይገባው። ፡ ያለሰው ምንም ይሁን ምን ከዚያ ዓይነት መከራ ይጠበቃል።) እንድሁም አንድ ምእምን በራሱ ላይ ጭንቀት ሲደርስበት ጌታውን በማውሳት ወደሱ ይጠጋል። አላህ (ሱ.ወ) እንድህ ብሏል፤

وَكُلُّ النُّونِ إِذْ تَهَبَّ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَاقَى الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ

ትርጉሙም (የዓሳውንም ባለቤት ተቆጥቶ በኼደ ጊዜ (አስታውስ)። በእርሱም ላይ ፈጽሞ የማንፈርድበት መኾናችንን ጠረጠረ። (ዓሳም ዋጠው)። በጨለማዎችም ውስጥ ኾኖ ከአንተ በቀር ሌላ አምላክ የለም። ጥራት ይገባህ። እኔ በእርግጥ ከበዳዮቼ ነበርኩ በማለት ተጣራ። ለርሱም ጥሪውን ተቀበልኩ። ከጭንቅም አዳኘው። እንደዚሁም ምእመናንን እናድናለን።) ማለት ነው። ነብያችን (ሱ.ወ.) ጭንቅ ሲያጋጥማቸው እነድህ ይሉ ነበር፡

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

ከፍ ሲል ያየናቸው ነብያችን አላህን ማውሻ እንድናደርጋቸው የደነግጉልን ቃላቶች ናቸው። እነሱንም ዘወትር የአላህ ማውሻ ያደረገ ሰው ቅኑን መንገድ ይመራል፤ ከዝንጋታም ይድናል። ከሰይጣንም ይጠብቁታል። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል፡

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَابًا يَتَقَشَّرُ مِنْهُ جُلُودٌ لَدِينٍ يَحْشُونَ رَبَّهُمْ تَلَيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ نِكْرِ اللَّهِ تِلْكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

ትርጉሙም (አላህ ከዜና ሁሉ መልካምን፣ ተመሳሳይ፣ ተደጋጋሚ የኾነን መጽሐፍ አወረደ። ከእርሱ (ግሣጼ) የእነዚያ ጌታቸውን የሚፈሩት ሰዎች ቆዳዎች ይኮማተራሉ። ከዚያም ቆዳዎቻቸውና ልቦቻቸው ወደ አላህ (ተስፋ) ማስታወስ ይለዝባሉ። ይህ የአላህ መምሪያ ነው። በእርሱ የሚሻውን ሰው ይመራበታል። አላህም የሚያጠመው ሰው ለእርሱ ምንም አቅኚ የለውም።) ማት ነው። እንድሁም እንድህ ብሏል፡

{ وَانكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ }

ትርጉሙም (ጌታህንም በምስጢር ተዋድቀህና ፈርተህ ከጩኸት በታችም በኾነ ቃል በጧትም በማታም አውሳው። ከዘንጊዎቹም አትኹን።) ማለት ነው። አሁንም እንድህ ይላል፡

{ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الْحَمَنِ نُفِيضًا لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ . }

ትርጉሙም (ከአልረሕማን ግሣጼ (ከቁርአን) የሚደናበርም ሰው ለእርሱ ሰይጣንን እናስጠጋለን። ስለዚህ እርሱ ለእርሱ ቁራኛ ነው።) ማለት ነው።

ይህን ቃሌን ተናገርሁኝ ለኔና ለናንትም ከአላህ ዘንድ ምህረትን እለምናለሁ።

* * *

ምስጋና ለአለማቱ ጌታ ለአላህ ይገባው። የአላህ እዝነትና ሰላምም በነብያትን በአላህ መላክተኞች መደምደሜያ በስዲና ሙሐመድ በቤተሰቦቻቸውና በመላ ባልደረቦቻቸው ይውረድ።

ሙስሊም ወንድሞች

አላህን ማውሳት የነብያትን (ሶ.ዐ.ወ.) ባልደረቦች በተግባር ያሳዩት የነበረ የሕይወት ስርአት ነበር። በዚያን ወቅት ማህበረሰቡ አላህን በመቆጣጠርና ወሰን ከማለፍ በመራቅ የታነጸ ነበር። እዚህ ላይ የኸሊፋው አቡበክርና የዑመረን ታሪክ ብንጠቅስ ጠቃሚ ይሆናል።

በኸሊፋው አቡበክር ዘመን ዑመር ኢብንል ኸጣብ የበላይ ዳኛ ሆነው ተሾሙ። አንድም ቀን ከሳሽ ወደቦታቸው ሳይመጣ ሙሉ አመት አለፈ። በዚያን ጊዜ የኃላፊነት መልቀቂያቸውን ለአቡ በክር አሲዲቅ አቀረቡ። እሳቸውም ዑመር ሆይ! የዳኝነት ሥራ ስላደከመህ ነው ኃላፊነት መልቀቅ የፈልግህው? ሲሉ ጠየቋቸው። ዑመርም አይደለም የአላህ መልክተኛ ኸሊፋ ሆይ! ነገር ግን እያንዳንዱ ሙብቱን አውቆ ከሱ ያለፈን ነገር የማይጠይቅ፣ በሱ ላይ ያለበትንም ግዴታ አውቆ እሱን ከመወጣት ወደኋላ በማይል ምእምን ማህበረሰብ ውስጥ እኔ ስለማላስፈልግ ነው። እነሱ ሁሉም ለራሱ የሚወደውን ነገር ለወንድሙ የሚወድ፣ አንዳቸው በሚሰወር ጊዜ የሚናፍቁት፣ በተማመም ጊዜ የሚጠይቁት፣ በሚደህይ ጊዜ የሚያግዙት፣ እርዳታ በሚያስፈልገውም ጊዜ የሚረዱት፣ መከራ ሲያሰጋጥመውም የሚያጽናኑት፣ ሃይማኖታቸው ምክርን መለገስ፣ ጠባያቸው በመልካም ነገር ማዘዝና ከመጥፎ ነገር መከልከል የሆነ ማህበረሰብ አባል ስለሆኑ በምን ይካሰሳሉ? በምን ነገር ይካሰሳሉ? አሉ።

አንድ ሙስሊም ባሪያ በልቡ አላህን ማስታውስ በሚሰፍንበት፣ በምላሱ በሚደጋግመውና አካላቱም ተግባራቸው ባደረጉት ጊዜ መንፈሱ ቀጥተኛ ትሆናለች የአላህንም ውዴታ ያገኛል። አላህ (ዐ.ወ.) ጸጋውን ይባርክለታል። ሐዘኑም ይወገዳል ርጋታና የአላህ እዝነትም ያጥለቀልቀዋል።

ጌታችን ሆይ! አንተን በማስታወስና በማመሰገንም እገዘን ሀገራችንንም ጠብቅልን
ጸጥተዋን ሰላሚን አስከብርልን ሲሳዩዋንም የተትረፈረፈ አድርግልን። አሜን።